

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Dokument z posiedzenia

A6-0032/2009

28.1.2009

SPRAWOZDANIE

w sprawie europejskiej strategii bezpieczeństwa i europejskiej polityki
bezpieczeństwa i obrony
(2008/2202 (INI))

Komisja Spraw Zagranicznych

Sprawozdawca: Karl von Wogau

PR_INI

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
OPINIA MNIEJSZOŚCI	13
WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI	14

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie europejskiej strategii bezpieczeństwa i europejskiej polityki bezpieczeństwa i obrony (2008/2202 (INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając tytuł V Traktatu o Unii Europejskiej,
- uwzględniając Traktat z Lizbony,
- uwzględniając europejską strategię bezpieczeństwa (ESB) pod tytułem „Bezpieczna Europa w lepszym świecie” przyjętą przez Radę Europejską w dniu 12 grudnia 2003 r.,
- uwzględniając strategię UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia, przyjętą przez Radę Europejską w dniu 12 grudnia 2003 r.,
- uwzględniając konkluzje prezydencji z posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 11-12 grudnia 2008 r. i sprawozdanie sekretarza generalnego/wysokiego przedstawiciela na temat wdrażania ESB¹,
- uwzględniając konkluzje z posiedzenia Rady Europejskiej w sprawie europejskiej polityki bezpieczeństwa i obrony (EPBiO) przyjęte w dniu 12 grudnia 2008 r.,
- uwzględniając dokument wysokiego przedstawiciela i Komisji Europejskiej skierowany do Rady Europejskiej zatytułowany „Zmiany klimatu a bezpieczeństwo międzynarodowe”,
- uwzględniając wspólne działanie Rady 2008/851/WPZiB przyjęte w dniu 10 listopada 2008 r. w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu udział w powstrzymaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii²,
- uwzględniając rezolucję z dnia 14 kwietnia 2005 r. w sprawie europejskiej strategii bezpieczeństwa³,
- uwzględniając rezolucję z dnia 16 listopada 2006 r. w sprawie wdrożenia europejskiej strategii bezpieczeństwa w kontekście europejskiej polityki bezpieczeństwa i obrony (EPBiO)⁴,
- uwzględniając rezolucję z dnia 5 czerwca 2008 r. w sprawie wdrożenia europejskiej

¹ S407/08.

² Dz.U. L 301 z 12.11.2008, s. 33.

³ Dz.U. C 33 E z 9. 2.2006, s. 580.

⁴ Dz.U. C 314 E z 21.12.2006, s. 334.

strategii bezpieczeństwa oraz EPBiO¹,

- uwzględniając rezolucję z dnia 10 lipca 2008 r. w sprawie przestrzeni kosmicznej i bezpieczeństwa²,
- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A6-0032/2009),

Uwagi ogólne

1. zwraca uwagę, że Unia Europejska musi rozwijać swoją autonomię strategiczną za pośrednictwem silnej i skutecznej polityki zagranicznej w celu szerzenia pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego, ochrony interesów UE na świecie, zapewnienia bezpieczeństwa jej obywateli, przyczynienia się do rzeczywistego multilateralizmu, wspierania poszanowania praw człowieka i wartości demokratycznych na całym świecie oraz do zapewnienia pokoju na świecie;
2. uznaje, że UE musi dążyć do osiągnięcia tych celów poprzez współpracę wielostronną w ramach organizacji międzynarodowych, przede wszystkim ONZ, i partnerstwa z pozostałymi najważniejszymi podmiotami, zgodnie z Kartą Narodów Zjednoczonych, zasadami Aktu końcowego z Helsinek i celami Karty paryskiej;
3. potwierdza konieczność reformy Organizacji Narodów Zjednoczonych, tak by organizacja ta była w stanie w pełni realizować swoje zadania i podejmować skuteczne działania, jeżeli chodzi o zapewnianie rozwiązań globalnych wyzwań i reagowanie na najważniejsze zagrożenia;
4. uważa, że wiele z nowych zagrożeń nie ma wyłącznie militarnego charakteru i że nie można im przeciwdziałać jedynie środkami militarnymi;
5. zauważa, że polityka ta winna łączyć wykorzystanie zasobów i zdolności cywilnych i wojskowych oraz że wymaga ścisłej i sprawnej współpracy wszystkich zaangażowanych;
6. podkreśla, że zmobilizowanie wysiłków i zdolności na szczeblu UE jest kluczowe dla przezwyciężenia łącznych skutków rosnących kosztów wyposażenia obronnego i istniejących limitów wydatków obronnych;
7. zauważa, że wspólna polityka obrony w Europie wymaga istnienia zintegrowanych europejskich sił zbrojnych, które z kolei muszą być wyposażone przy wykorzystaniu wspólnych systemów uzbrojenia, aby zagwarantować jednolitość i interoperacyjność;
8. podkreśla, że przejrzystość i oszczędność finansowa, a także odpowiedzialność parlamentarna oraz poszanowanie międzynarodowego prawa w zakresie praw człowieka i prawa humanitarnego są kluczowe dla zapewnienia poparcia opinii publicznej dla europejskiej obronności; podkreśla przy tym szczególne znaczenie

¹ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0255.

² Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0365.

efektywnej kontroli parlamentarnej EPBiO w postaci ścisłej współpracy pomiędzy Parlamentem Europejskim a parlamentami państw członkowskich UE;

9. jest zdania, że zaktualizowana ESB i przyszła koncepcja strategiczna NATO powinny być spójne, co należy odzwierciedlić w deklaracji, która zostanie przyjęta na szczycie NATO w Strasburgu/Kehl w kwietniu 2009 r.;
10. podkreśla kluczowe znaczenie pełnego i terminowego wdrożenia ESB;
11. z zadowoleniem przyjmuje sprawozdanie Rady w sprawie wdrażania ESB; zauważa jednak, że ponieważ wiele celów ESB z 2003 r. pozostaje w dużej mierze niezrealizowane, Unia Europejska powinna odegrać bardziej znaczącą rolę w zwiększaniu prawowitości, przejrzystości i skuteczności instytucji światowego sprawowania rządów, wzmocnioną Traktatem z Lizbony;
12. z zadowoleniem przyjmuje rozpoczęcie w ramach EPBiO operacji ATALANTA mającej na celu walkę z piractwem u wybrzeży Somalii; jednocześnie przypomina Radzie, Komisji i państwom członkowskim UE o głębszych przyczynach problemu piractwa w tym regionie, m.in ubóstwie i słabości państwa oraz żąda podjęcia przez Europę bardziej gruntownych działań w związku z tymi problemami;
13. ponownie wyraża zdecydowany apel o zapewnienie wszelkich niezbędnych gwarancji poprzez ESB i EPBiO, które pozwolą na skuteczne wdrożenie rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325 i 1820 w odniesieniu do zwiększania równego udziału kobiet we wszystkich kwestiach i decyzjach dotyczących pokoju i bezpieczeństwa oraz uznanie systematycznego stosowania przemocy seksualnej wobec kobiet w sytuacjach konfliktów zbrojnych za zbrodnię wojenną i zbrodnię przeciw ludzkości; wyraża ubolewanie w związku z faktem, że postępy w odniesieniu do równości płci w ramach operacji EPBiO są zdecydowanie zbyt wolne;

Europejskie interesy bezpieczeństwa

14. zwraca uwagę, że w państwach członkowskich nadal zbyt często myśli się w kategoriach krajowych interesów bezpieczeństwa i jednocześnie zaniedbuje się łączną odpowiedzialność za ochronę wspólnych interesów europejskich; uważa, że takie podejście przynosi efekt przeciwny do zamierzonego i apeluje do państw członkowskich o kompleksowe nastawienie, które pozwoli UE stać się ważniejszym podmiotem na arenie międzynarodowej i stworzyć skuteczniejsze europejskie przepisy dotyczące bezpieczeństwa;
15. uważa zatem za niezbędne określenie wspólnych dla UE interesów bezpieczeństwa; podkreśla, że jedynie w wyniku jasnego określenia wspólnych interesów UE może uczynić naszą wspólną politykę bardziej spójną i skuteczną;
16. jest zdania, że poza wyzwaniem, które określono w ramach przyjętej w 2003 r. ESB, interesy bezpieczeństwa Unii obejmują ochronę jej obywateli i jej interesów na terytorium UE i poza nim, bezpieczeństwo jej sąsiedztwa, ochronę jej granic zewnętrznych i krytycznej infrastruktury, a także poprawę bezpieczeństwa przestrzeni wirtualnej, bezpieczeństwa dostaw energetycznych i szlaków żeglugi, ochronę

systemów funkcjonujących w przestrzeni kosmicznej i ochronę przed skutkami zmian klimatu;

Europejskie ambicje w dziedzinie bezpieczeństwa

17. wskazuje na fakt, że UE uznaje porządek międzynarodowy oparty na skutecznej wielostronności mającej za podstawę prawo międzynarodowe oraz że stanowi to wyraz przekonania obywateli europejskich o tym, że żadne państwo nie jest w stanie samemu stawić czoła nowym zagrożeniom;
18. jest zdania, że Unia Europejska musi jaśniej określić ambicje dotyczące jej światowej roli; wyraża przekonanie, że Unia Europejska nie powinna dążyć do statusu supermocarstwa jak Stany Zjednoczone, lecz zamiast tego powinna zapewnić bezpieczeństwo sobie i swym sąsiadom;
19. podkreśla, że w ramach EPBiO Unia Europejska priorytetowo traktuje zapobieganie sytuacjom kryzysowym; zwraca uwagę, że bezpieczeństwo i zasada państwa prawa stanowią niezbędne warunki dla rozwoju i długotrwałej stabilności;

Rozwój europejskiej strategii bezpieczeństwa

20. przyjmuje do wiadomości ESB z 2003 r. określającą podstawowe zagrożenia dla Unii Europejskiej (terroryzm, rozpowszechnianie broni masowego rażenia, konflikty regionalne, rozpad państw i przestępczość zorganizowana) oraz cele strategiczne, które są podstawą strategii pochodnych;
21. gratuluje prezydencji francuskiej inicjatyw w zakresie EPBiO; odnotowuje sprawozdanie wysokiego przedstawiciela w sprawie wdrożenia ESB w postaci przyjętej przez Radę Europejską z dnia 11 grudnia 2008 r. i z zadowoleniem przyjmuje fakt, że uwzględniono wiele postulatów zawartych w poprzednich sprawozdaniach Parlamentu w sprawie ESB i EPBiO, zwłaszcza dotyczących:
 - bezpieczeństwa przestrzeni wirtualnej;
 - bezpieczeństwa energetycznego, w tym dostaw do Europy;
 - nierozstrzygniętych sporów regionalnych w krajach sąsiadujących z UE;
 - wyzwań na kontynencie afrykańskim;
 - konsekwencji zmian klimatu;
 - rywalizacji o zasoby naturalne;
 - przedsięwzięć mających na celu wzmocnienie zdolności cywilnych i wojskowych;
 - znaczenia przestrzeni kosmicznej dla wspólnego bezpieczeństwa;
 - bezpieczeństwa morskiego;
22. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Rady, że w ciągu najbliższych lat Europa będzie musiała rzeczywiście być w stanie – w ramach ustalonego założenia zakładającego m.in. rozmieszczenie 60 000 osób w ciągu 60 dni w przypadku poważniejszej operacji, w ramach różnorodnych operacji przewidzianych w celu podstawowym na 2010 r. i w cywilnym celu podstawowym na 2010 r. – zaplanować

i przeprowadzić równocześnie:

- dwie ważne operacje na rzecz stabilizacji i odbudowy, angażujące odpowiednią liczbę personelu cywilnego wspieranego przez nie więcej niż 10 000 osób w okresie co najmniej dwóch lat;
 - dwie operacje szybkiego reagowania o określonym czasie trwania, z wykorzystaniem między innymi grup bojowych UE;
 - operację pilnej ewakuacji obywateli europejskich (w mniej niż 10 dni), z uwzględnieniem podstawowej roli, jaką każde państwo członkowskie odgrywa w odniesieniu do swoich obywateli, i z wykorzystaniem koncepcji państwa przewodniego w kwestiach konsularnych;
 - misję obserwacyjną/związaną z zakazem żeglugi lub zakazem lotów;
 - cywilno-wojskową operację pomocy humanitarnej trwającą do 90 dni;
 - około dziesięciu cywilnych misji EPBiO (w tym misji policyjnych, misji w zakresie praworządności, administracji cywilnej, ochrony ludności, reformy sektora bezpieczeństwa lub misji obserwacyjnych) o różnym charakterze – także w sytuacji, gdy konieczne jest szybkie reagowanie – w tym jedną większą misję (liczącą ewentualnie do 3000 ekspertów), która mogłaby trwać kilka lat;
23. wyraża jednak ubolewanie w związku z niejasnym sposobem przedstawienia konkluzji dotyczących ESB i EPBiO (cztery dokumenty zamiast jednego); wyraża ubolewanie w związku z faktem, że niejednokrotnie użyto niejasnych sformułowań, które nie opisują rzeczywistej strategii; krytykuje niespełnienie przez Radę postulatu Parlamentu dotyczącego białej księgi, przez co prawdopodobnie nie dojdzie do zainicjowania owocnej, szeroko zakrojonej debaty publicznej;
24. ponadto wyraża ubolewanie w związku z faktem, że Rada nie wzięła pod uwagę postulatów zawartych w poprzednich sprawozdaniach Parlamentu w sprawie ESB i EPBiO, dotyczących w szczególności:
- definicji wspólnych europejskich interesów bezpieczeństwa,
 - definicji kryteriów rozpoczynania misji EPBiO,
 - propozycji dotyczących nowego partnerstwa UE-NATO,
 - radzenia sobie z problemem krajowych „zastrzeżeń”;
25. proponuje co pięć lat, na początku kadencji Parlamentu Europejskiego, poddawać ESB przeglądowi;
26. wyraża ubolewanie w związku z relatywnym brakiem postępów od 2003 r. we wzmacnianiu współpracy w ramach UE w dziedzinie obronności; ponownie domaga się zatem opracowania białej księgi na temat europejskiego bezpieczeństwa i obrony jako narzędzia mającego na celu zainicjowanie szeroko zakrojonej debaty publicznej i zapewniającego skuteczną realizację ESB;
27. wyraża ubolewanie w związku z faktem, że przegląd europejskiej strategii bezpieczeństwa – mimo gruntownego przygotowania, ale na skutek utraty impetu spowodowanej impasem Traktatu z Lizbony – nie doprowadził do całkowicie nowego zorientowania strategicznego, ale jedynie sprawozdania dotyczącego bieżących kwestii

politycznych; zauważa, że rozszerzono zakres zagrożeń m.in. o bezpieczeństwo w przestrzeni wirtualnej i piractwo, ale jeszcze nie o globalny kryzys finansowy; z zadowoleniem przyjmuje nowe elementy wprowadzone w ramach przeglądu, tzn. skupienie się na zmianach klimatycznych, bezpieczeństwie energetycznym (w tym w zakresie bezpieczeństwa jądrowego, wsparcia wielostronnego traktatu dotyczącego cyklu paliwa jądrowego i traktatu dotyczącego jądrowego materiału rozszczepialnego) i międzynarodowego traktatu o handlu bronią oraz innych traktatów dotyczących rozbrojenia, takich jak nowa konwencja z Oslo dotycząca amunicji kasetowej;

28. uważa za niedopuszczalny fakt, że przed przyjęciem sprawozdania dotyczącego przeglądu ESB miała miejsce jedynie ograniczona debata parlamentarna przy braku debaty publicznej;

Stosunki z Rosją

29. uważa, że gwałtowna eskalacja dotąd uspijonych konfliktów w Południowej Osetii i Abchazji i uznanie niepodległości tych prowincji przez Rosję dowodzi pilnej potrzeby wypracowania trwałych politycznych rozwiązań takich konfliktów w naszym sąsiedztwie; ponownie wyraża swoje stanowisko, że konfliktów na Kaukazie nie można rozwiązać za pomocą wojska, i zdecydowanie potępia wszystkich, którzy uciekli się do użycia przemocy podczas konfliktu; podkreśla, że dalszy rozwój strategicznego partnerstwa Europy z Rosją wymaga włączenia znaczącego dialogu na temat bezpieczeństwa, opartego o zobowiązanie obu stron do przestrzegania wspólnych wartości, poszanowania prawa międzynarodowego i integralności terytorialnej oraz wypełniania obowiązków wynikających z Aktu Końcowego z Helsinek;
30. podkreśla, że wymiaru bezpieczeństwa w stosunkach UE-Rosja oraz roli wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB) i EPBiO nie można postrzegać w oderwaniu od szerszej pojmowanej europejskiej struktury bezpieczeństwa, obejmującej NATO, OBWE i międzynarodowe uzgodnienia takie jak traktaty ABM (o ograniczeniu rozwoju, testowania i rozmieszczania systemów antybalistycznych) i CFE (o konwencjonalnych siłach zbrojnych w Europie); uważa, że ważne zmiany w tej szerszej pojmowanej strukturze bezpieczeństwa powinny być poruszane w dialogu z Rosją i Stanami Zjednoczonymi i zwraca się do Rady o otwarte i konstruktywne nastawienie do ewentualnych rozmów pomiędzy UE, Stanami Zjednoczonymi, Rosją i członkami OBWE niebędącymi członkami UE na temat odnowienia transatlantyckiego konsensusu dotyczącego bezpieczeństwa, którego podstawę stanowiłby Akt Końcowy z Helsinek;
31. z zadowoleniem przyjmuje wspólne działania Unii Europejskiej mające na celu mediację między Rosją a Gruzją w odpowiedzi na wyzwanie, jakim okazała się wojna w Gruzji; podkreśla, że szybka reakcja i jedność Unii Europejskiej, dzięki którym podpisano porozumienie o zawieszeniu broni, a także szybkie wysłanie misji obserwacyjnej EPBiO wykazały jej zdolność do wspólnego działania w sytuacjach kryzysowych; wyraża uznanie dla prezydencji UE za odegranie pozytywnej roli w utrzymaniu wspólnego europejskiego podejścia;
32. z zadowoleniem przyjmuje decyzję Rady z dnia 2 grudnia 2008 r. o utworzeniu

niezależnej komisji pod auspicjami Unii Europejskiej, która zajmie się zbadaniem przyczyn konfliktu w Gruzji;

33. przyjmuje do wiadomości obawy wyrażone przez państwa bałtyckie oraz wyraźne potwierdzenie przez NATO i jego państwa członkowskie ciągłej aktualności zobowiązań wynikających z art. 5 Traktatu Północnoatlantyckiego;
34. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że NATO postanowiło ponownie wykorzystać istniejące kanały komunikacji i reaktywować Radę NATO-Rosja;
35. uważa, że UE i NATO powinny prowadzić szczerzy i realistyczny dialog z Rosją obejmujący kwestie takie jak bezpieczeństwo regionalne, polityka energetyczna, obrona przeciwrakietowa, nierozpowszechnianie broni masowego rażenia, ograniczenie sił zbrojnych i polityka dotycząca przestrzeni kosmicznej;
36. wskazuje na fakt strategicznego znaczenia Rosji dla Europy ze względu na jej pozycję geopolityczną, potencjał militarny i znaczenie polityczne, a także zasoby energetyczne i potencjał ekonomiczny;

Budowa zdolności europejskich

37. podkreśla, że Unia Europejska potrzebuje środków na wdrażanie swoich działań; dlatego poza znacznym zwiększeniem swoich zdolności dyplomatycznych potrzebuje zdolności cywilnych i militarnych dla wzmocnienia EPBiO i wypełnienia swych globalnych zobowiązań;
38. zwraca uwagę, że w ramach EPBiO od czasu jej powstania przeprowadzono 22 operacje, z czego 16 o charakterze cywilnym; podkreśla znaczenie cywilnego wymiaru EPBiO; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje stworzenie cywilnych zdolności planowania i prowadzenia operacji (CPCC) przy Radzie Unii Europejskiej; wzywa państwa członkowskie do podwojenia wysiłków w celu oddania do dyspozycji wykwalifikowanego personelu dla cywilnych misji EPBiO; podkreśla w tym kontekście znaczenie cywilnego celu podstawowego na 2010 r.;
39. podkreśla też, że podczas gdy nacisk kładzie się w głównej mierze na wymiar wojskowy EPBiO, w obszarze zdolności cywilnych i zapobiegania konfliktom postępy są zdecydowanie zbyt wolne, a zarówno Rada, jak i Komisja muszą niezwłocznie nadać temu obszarowi impet;
40. jest zdania, że Unia Europejska powinna rozwijać swe możliwości na podstawie celów operacyjnych (cywilnego i wojskowego) z Helsinek; stwierdza, że należy dążyć do oddania sił liczących 60 000 żołnierzy do stałej dyspozycji Unii Europejskiej; ponawia swą propozycję, by załączkiem tych sił stał się Eurokorpus, w razie potrzeby wzmocniony dodatkowymi zdolnościami morskimi i powietrznymi; z zadowoleniem przyjmuje zgodność pomiędzy Niemcami a Francją w kwestii dalszego istnienia wspólnie stacjonującej brygady niemiecko-francuskiej; stwierdza ponadto, że Unia Europejska powinna oddać do stałej dyspozycji odpowiednią liczbę policjantów, sędziów i prokuratorów; uważa, że dezorientujące jest to, że koncepcja grupy bojowej UE i konkretne scenariusze potencjalnych misji zdają się nie prowadzić do

wykorzystania grup bojowych w operacjach zewnętrznych UE;

41. podkreśla, że państwa członkowskie UE wydają łącznie ponad 200 miliardów euro rocznie na obronę, co stanowi ponad połowę wydatków obronnych USA; nadal wyraża głębokie zaniepokojenie z powodu braku wydajności i koordynacji w wykorzystywaniu tych pieniędzy; dlatego nalega na podjęcie intensywniejszych wysiłków w celu eliminacji zbędnego pokrywania się działań państw członkowskich, poprzez specjalizację, wspólną mobilizację i dzielenie się istniejącymi zdolnościami oraz wspólne rozwijanie nowych; wyraża uznanie dla Europejskiej Agencji Obrony (EDA) za doskonałą pracę, którą już wykonała, i wzywa państwa członkowskie UE, by w pełni wykorzystywały potencjał EDA;
42. podkreśla, że potrzeby w zakresie zdolności są z punktu widzenia technologicznego często bardzo podobne lub identyczne w przypadku działań sił zbrojnych, kontroli granic, ochrony krytycznej infrastruktury i zarządzania w sytuacjach kryzysowych; podkreśla, że stwarza to nowe możliwości wykorzystania synergii i podniesienia interoperacyjności sił zbrojnych i sił bezpieczeństwa;
43. zdecydowanie nalega, by Unia Europejska i jej państwa członkowskie skoncentrowały swe wysiłki na budowie wspólnych zdolności, możliwych do wykorzystania w celach obronnych i w celach bezpieczeństwa; w tym kontekście za kluczowe uważa zbieranie informacji przy wykorzystaniu satelitów, sprzęt służący do nadzoru i ostrzegania, samoloty bezzałogowe, helikoptery i sprzęt telekomunikacyjny oraz transport lądowy i morski; domaga się wspólnego standardu technicznego dla zabezpieczonej telekomunikacji i środków mających na celu ochronę krytycznej infrastruktury;
44. z zadowoleniem przyjmuje decyzję podjętą przez Radę Sterującą Europejskiej Agencji Obrony w dniu 10 listopada 2008 r. o ustanowieniu europejskiej floty transportu powietrznego, a także odnotowuje list intencyjny dotyczący udziału w tej inicjatywie podpisany przez ministrów obrony dwunastu państw członkowskich UE;
45. za niezbędne uważa umożliwienie wykorzystania Galileo i GMES do celów bezpieczeństwa i obrony;
46. popiera dalszy dynamiczny rozwój współpracy krajowych sił zbrojnych w kierunku coraz większej synchronizacji; proponuje nadanie temu procesowi i siłom zbrojnym nazwy SAFE (z ang. Synchronized Armed Forces Europe);
47. dostrzega w SAFE dostateczną swobodę działania dla neutralnych i powiązanych sojuszami militarnymi państw członkowskich UE, dla tych, którzy już obecnie ściśle współpracują i tych, którzy mają jeszcze zaległości; proponuje, by podczas organizacji SAFE przyjęc model opt-in oparty na silniejszej dobrowolnej synchronizacji;
48. popiera europejski status żołnierza w ramach SAFE regulujący normy w zakresie wykształcenia, doktryny operacyjnej, kwestii praw i obowiązków oraz jakości wyposażenia, opieki medycznej i zabezpieczenia socjalnego w przypadku śmierci, odniesienia ran i niezdolności do służby;
49. popiera w przypadku SAFE zasadę ogólnoeuropejskiego podziału pracy w zakresie

zdolności militarnych;

50. opowiada się za ściślejszą europejską współpracą w dziedzinie szkolenia, utrzymania sprzętu i logistyki jako głównym warunkiem wstępnym oszczędności w wydatkach obronnych;

Potrzeba nowych struktur

51. jest zdania, że należy zwiększyć zdolność UE do samodzielnego działania w zakresie jej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa poprzez odpowiadającą celowi poprawę jej zdolności analitycznych, zdolności w dziedzinie planowania, dowodzenia oraz zbierania informacji; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje decyzję Rady Europejskiej o podjęciu działań mających na celu ustanowienie zintegrowanej struktury planowania cywilnego i wojskowego dla operacji i misji EPBiO;
52. z zadowoleniem przyjmuje również decyzję Rady Europejskiej o ustanowieniu nieformalnej grupy wysokiego szczebla UE-NATO, której zadaniem będzie wzmacnianie współpracy pomiędzy tymi organizacjami w sposób pragmatyczny;
53. wzywa do ustanowienia autonomicznej i stałej kwatery operacyjnej UE, odpowiedzialnej za strategiczne planowanie i prowadzenie operacji i misji EPBiO;
54. popiera ideę powołania Rady Ministrów Obrony w celu zwiększenia spójności poszczególnych krajowych polityk obronnych, co zwiększy wkład poszczególnych krajów w EPBiO; podkreśla cel pełnej parlamentarnej kontroli misji i operacji w ramach EPBiO, także przez Parlament Europejski;
55. zdecydowanie opowiada się za umocnieniem europejskiego rynku wyposażenia obronnego poprzez przyjęcie projektów legislacyjnych Komisji dotyczących zamówień publicznych i wewnątrzspółnotowych transferów i proponuje podjęcie dalszych inicjatyw dla osiągnięcia tego celu, w szczególności w dziedzinach bezpieczeństwa dostaw i bezpieczeństwa informacji;
56. z zadowoleniem przyjmuje w związku z tym przyjęcie wspólnego stanowiska Rady 2008/944/WPZiB z dnia 8 grudnia 2008 r. określającego wspólne zasady kontroli wywozu technologii wojskowych i sprzętu wojskowego¹ i wprowadzającego wiążący charakter kodeksu postępowania przy eksporcie uzbrojenia; ponadto przyjmuje z zadowoleniem fakt, że państwom członkowskim UE pozostawia się indywidualną możliwość wprowadzania jeszcze ostrzejszych środków;
57. przypomina, że wspólne systemy uzbrojenia powinny być tworzone przez silny europejski przemysł obronny, który będzie w stanie spełnić obecne i przyszłe wymagania europejskich sił zbrojnych i pozwoli Europie na samowystarczalność i niezależność;

¹ Dz.U. L 335 z 13.12.08, s. 99.

58. domaga się zwiększenia finansowania ze środków Wspólnoty na rzecz badań w zakresie bezpieczeństwa i stworzenia wspólnych programów badawczych Komisji i Europejskiej Agencji Obrony;

Potrzeba nowego spojrzenia

59. za szczególnie ważne uważa wzmocnienie Europejskiego Kolegium Bezpieczeństwa i Obrony i przekształcenie go w stałą strukturę, która wzmocni ściśle europejską kulturę bezpieczeństwa; apeluje do Komisji Europejskiej, aby kontynuowała finansowanie działań szkoleniowych na szczeblu UE w dziedzinie cywilnego zarządzania kryzysowego po 2009 r.;
60. wzywa do prowadzenia dalszych inicjatyw dotyczących wspólnego szkolenia i wspólnych standardów dla personelu, który ma zostać rozmieszczony i współpracować w operacjach cywilnych i wojskowych, a także dotyczących koordynacji szkoleń dotyczących kryzysów, programów wymiany wśród sił zbrojnych w Europie i otwarcia sił zbrojnych dla obywateli innych państw członkowskich UE;
61. zdecydowanie popiera udane europejskie programy takie jak ten dotyczący myśliwca Eurofighter, który będzie stanowił podstawę pięciu europejskich sił powietrznych w najbliższych dekadach; uważa, że z tego względu państwa członkowskie UE powinny zachęcać do podejmowania takich inicjatyw i wspierać je;
- o
- o o
62. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, parlamentom państw członkowskich i sekretarzom generalnym Organizacji Narodów Zjednoczonych, Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego, Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie i Rady Europy.

OPINIA MNIEJSZOŚCI

projekt zgodnie z art. 48 ust. 3 Regulaminu
Grupa GUE/NGL

Sprawozdanie nie spełnia wymogów w zakresie pokoju, koncentrując się zamiast tego na przygotowaniu do militaryzacji UE. Potępiamy fakt, że w sprawozdaniu popiera się:

- bronienie interesów UE na świecie za pomocą środków wojskowych, np. w celu zapewnienia dostaw energii;
- celową próbę przełamania politycznego tabu dotyczącego „europejskich interesów bezpieczeństwa”;
- postępującą militaryzację UE, np. plany oddania do stałej dyspozycji 60 000 żołnierzy;
- ustanowienie europejskiego rynku wyposażenia obronnego;
- zwiększenie finansowania badań w zakresie bezpieczeństwa przez Wspólnotę;
- wykorzystanie zasobów i zdolności cywilnych i wojskowych;
- wykorzystanie Galileo i GMES do celów bezpieczeństwa i obrony;
- ochronę systemów UE funkcjonujących w przestrzeni kosmicznej, a zatem militaryzację przestrzeni kosmicznej;
- krytykę Rosji za jej reakcję na wojnę na Kaukazie, nie wspominając o tym, że wojnę rozpoczęła Gruzja;
- krytykę Rosji za uznanie niepodległości Osetii Południowej i Abchazji, nie wspominając jednocześnie, że wiele państw europejskich poparło niepodległość Kosowa, co jest w równym stopniu sprzeczne z prawem międzynarodowym.

Domagamy się:

- cywilnej UE;
- odejścia od militaryzacji przestrzeni kosmicznej;
- powołania unijnej agencji rozbrojenia;
- przeznaczenia wydatków wojskowych na cele cywilne.

Podpisali:

Tobias Pflüger
Willy Meyer Pleite
Erik Meijer
Věra Flasarová
Kyriacos Triantaphylides
Adamos Adamou
Pedro Guerreiro

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	21.1.2009
Wynik głosowania końcowego	+: 57 -: 11 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Elmar Brok, Colm Burke, Marco Cappato, Philip Claeys, Véronique De Keyser, Giorgos Dimitrakopoulos, Michael Gahler, Maciej Marian Giertych, Ana Maria Gomes, Alfred Gomolka, Klaus Hänsch, Richard Howitt, Anna Ibrisagic, Jelko Kacin, Ioannis Kasoulides, Maria Eleni Koppa, Helmut Kuhne, Joost Lagendijk, Vytautas Landsbergis, Johannes Lebech, Willy Meyer Pleite, Francisco José Millán Mon, Pasqualina Napoletano, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Baroness Nicholson of Winterbourne, Raimon Obiols i Germà, Vural Öger, Justas Vincas Paleckis, Ioan Mircea Pașcu, Alojz Peterle, Tobias Pflüger, João de Deus Pinheiro, Mirosław Mariusz Piotrowski, Hubert Pirker, Bernd Posselt, Raúl Romeva i Rueda, Libor Rouček, Christian Rovsing, Flaviu Călin Rus, Katrin Saks, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, Marek Siwiec, István Szent-Iványi, Inese Vaidere, Geoffrey Van Orden, Ari Vatanen, Andrzej Wielowieyski, Zbigniew Zaleski, Josef Zieleniec
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Andrew Duff, Árpád Duka-Zólyomi, Milan Horáček, Gisela Kallenbach, Tunne Kelam, Evgeni Kirilov, Yiannakis Matsis, Erik Meijer, Nickolay Mladenov, Doris Pack, Athanasios Pafilis, Adrian Severin, Jean Spautz, Csaba Sándor Tabajdi, Karl von Wogau
Zastępca(y) (art. 178 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Călin Cătălin Chiriță, Věra Flasarová, Pierre Pribetich